

njegovi srodnici.²⁰ Petnaestina se pak ima razdijeliti na četiri dijela. Jedan dio dobiva biskup, drugi dio ide crkvi, treći se dio ima dati kanonicima, a četvrti se ima podijeliti među siromahe. No za prvu godinu svoga biskupovanja ne će primati svoju petnaestinu. Osim spomenutih prihoda ne smije od korčulanske općine tražiti ništa više. Crossio se dalje obvezuje, da će imenovati kanonike, koji će poslije njegove smrti moći izabrati drugoga biskupa. Kanonike mora imenovati u roku od po godine, kad dođe u Korčulu. Crossio predviđa, da će imati valjda okapanja i sa hvarskim biskupom, od čije se biskupije otkida Korčula. I tu se on obvezuje, da će svakako voditi eventualnu parnicu, i to pače na svoje troškove. Ovo je samo ugovor između Ivana Crossio i Korčulana, a sve to papa ima tek odobriti. To dakako njemu ništa ne smeta, da se već u ovom ugovoru naziva Božjom milošću korčulanski i stonski biskup. Ugovor se sastavlja u tri primjerka; jedan ostaje kod biskupa, drugi u kancelariji korčulanske općine, a treći u domenikanskom samostanu.²¹ Taj je ugovor svakako bio priznat od pape Bonifacija VIII., jer se spominje, kako je 8. listopada g. 1301. za biskupovanja biskupa Crossia bila ustanovljena bratovština Svih Svetih u gradu Korčuli.²²

²⁰ Župan znači ovdje u ovom smislu upravitelj dobara dotično prihoda. Vidi o tom bilješku 4 na str. 62—63 u članku G. Praga: Baia Monte Tiepolo dopo la congiura (Atti e memorie della società dalmata di storia patria volume I).

²¹ Ovaj ugovor nije sačuvan u originalu, već u prijepisu. U korčulanskom biskupskom arhivu, koji se nalazi sada u biskupskom dvoru u Dubrovniku, ima jedna knjiga dokumenata, u kojoj su prepisani mnogi dokumenti, koji se odnose na crkveni život u Korčuli. Na početku knjige stoji naredba od g. 1508., kojom se naređuje, da se prepisu dokumenti. Kod ugovora o ustanovljenju korčulanske biskupije od g. 1300. stoji, da je prepisan g. 1511. Svi prijepisi su ovjerovljeni. Ovaj ugovor se nalazi i u rukopisu *Directorium episcoporum ecclesiae curzulensis* vol. II (f. 2—3), gdje su također prepisani dokumenti, koji se odnose na crkve korčulanske biskupije. Uz ovaj dokument stoji bilješka, koja veli: »Haec quae infra describuntur usque ad fol. 1. (nečitljivo...) extracta sunt de quodam libro vetusto episcopatus in actu visitationis«. *Directorium* potječe iz g. 1612. Možda se ova bilješka odnosi na onu gore spomenutu knjigu. *Bullarium dominicanum* toms II (izdan g. 1730.) spominje mnoge crkvene dostojanstvenike dominikanskog reda, a među njima i Ivana Crossija te o njemu veli: »F. Joannes a Cruce Ragusinus Episcopus Stagnensis in Dalmatia, sub Archiepiscopo Ragusino. In insulam maris Adriatici Corcyram nigram, vulgo Curzola, nuncupatam sedem transtulit anno MCCC. Johannes, jus in Stagnensem retinens. Id habetur ex antiquis monumentis Archivi Coenobii nostri Ragusini.« U samom ugovoru stoji, da se jedan njegov primjerak ima ostaviti u dubrovačkom samostanu; možda je u ovo vrijeme još bio taj dokument, te se na nj odnosi ta rečenica. Pitao sam u dubrovačkom dominikanskom samostanu za taj dokument, ali ga nema. Poznato je, koliko je arhiv i biblioteka dominikanska stradala za velikog potresa g. 1667. i u doba francuske okupacije. Ugovor se nalazi u prijepisu i u raznim drugim rukopisima, a štampan je među ostalim i kod Smičiklase: *Codex VIII*, p. 580.

²² Paulini pogl. VII. Dokument biskupa Luke Leoni iz g. 1456.